V roku 1620 porazili jeho vojská odbojné české stavy v bitke na Bielej hore. Tento ozbrojený stret rozpútal v Európe konflikt, ktorý vošiel do dejín ako tridsaťročná vojna. Vznikol najmä ako výsledok sporov medzi rímskokatolíckou cirkvou a stúpencami nových vierovyznaní, ktoré sa šírili po nemeckej reformácii v 16. storočí.

▼ *Bitka na Bielej hore, 8. november 1620*

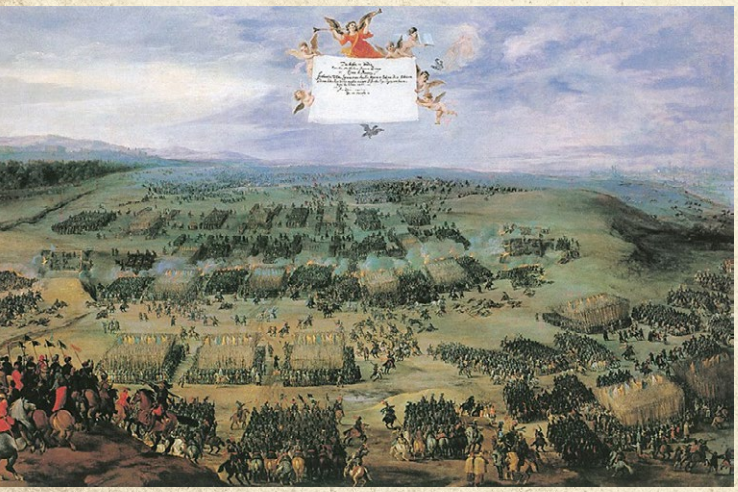

Konflikt mal však aj politické presahy. V jeho prvej fáze sa Ferdinandovi II. podarilo poraziť Fridricha Falckého v boji o český a rímsko-nemecký trón a získať prevahu nad stúpencami reformácie v severnom Nemecku. Prvú fázu vojny ukončil uzavretím tzv. pražského mieru z roku 1635. O dva roky neskôr Ferdinand II. zomrel a v bojoch pokračoval jeho syn Ferdinand III.

▲ *Strieborná korunovačná medaila Ferdinanda II. za uhorského kráľa*

Údaje o minci

Nominálna hodnota: 100 eur

Materiál: Au 900, Ag 75, Cu 25

Hmotnosť: 9,5 g

Priemer: 26 mm

Hrana: vrúbkovaná

Náklad: limitovaný, maximálne 5 000 ks v proof vyhotovení

Autor návrhu: Karol Ličko

Rytec: Dalibor Schmidt

Výrobca: Mincovňa Kremnica

Na líci mince je zobrazený dobový výjav z korunovačného sprievodu Ferdinanda II. v Bratislave, ktorý je v hornej a spodnej časti doplnený ozdobným ornamentom. Pri pravom okraji mince je štátny znak Slovenskej republiky. V hornej časti mincového poľa je označenie nominálnej hodnoty mince 100 EURO. V spodnej časti mincového poľa je v opise názov štátu SLOVENSKO a za ním letopočet 2018.

Na rube mince je v centrálne umiestnenom kruhu zobrazený portrét Ferdinanda II., po obvode doplnený ozdobným ornamentom. V hornej časti mince je v opise nápis KORUNOVÁCIA FERDINANDA II. a v spodnej časti sú v opise nápisy BRATISLAVA a rok korunovácie 1618. Značka Mincovne Kremnica, ktorú tvorí skratka MK umiestnená medzi dvoma razidlami, je pri ľavom okraji mince. Štylizované iniciálky mena a priezviska autora výtvarného návrhu mince Karola Lička KL sú pri jej pravom okraji.

Vydala: © Národná banka Slovenska, november 2018
Foto: NBS – archív, Wikimedia, Progress Promotion
http://www.nbs.sk/sk/bankovky-a-mince/eurove-mince/zberatelske

Bratislavské korunovácie

400. výročie korunovácie Ferdinanda II.

Zlatá zberateľská minca

Po obsadení rozsiahlych území uhorského kráľovstva Osmanmi, vrátane kráľovskej rezidencie v Budíne a tradičného miesta korunovácií uhorských kráľov Stoličného Belehradu (Székesfehérvár), sa Bratislava (vtedajší Prešporok) v roku 1536 stala novým hlavným mestom Uhorska. Súčasne plnila aj funkciu korunovačného mesta. Korunovácie sa konali vo farskom chráme zasvätenom Najsvätejšiemu Spasiteľovi a vojakovi – biskupovi svätému Martinovi – v dnešnej Katedrále svätého Martina.

V rokoch 1563 – 1830 tu bolo korunovaných 11 uhorských panovníkov. Toto postavenie prinieslo Bratislave intenzívny rozvoj, ktorý vyvrcholil počas panovania Márie Terézie v 18. storočí. Napriek oslobodeniu rozsiahlych území od osmanskej nadvlády Bratislava naďalej plnila funkciu hlavného mesta a zároveň bola v tomto období sídlom s najväčším počtom obyvateľov v Uhorsku.

Reprodukcia ilustrácie z letáka ku korunovácii Ferdinanda II. za uhorského kráľa v roku 1618

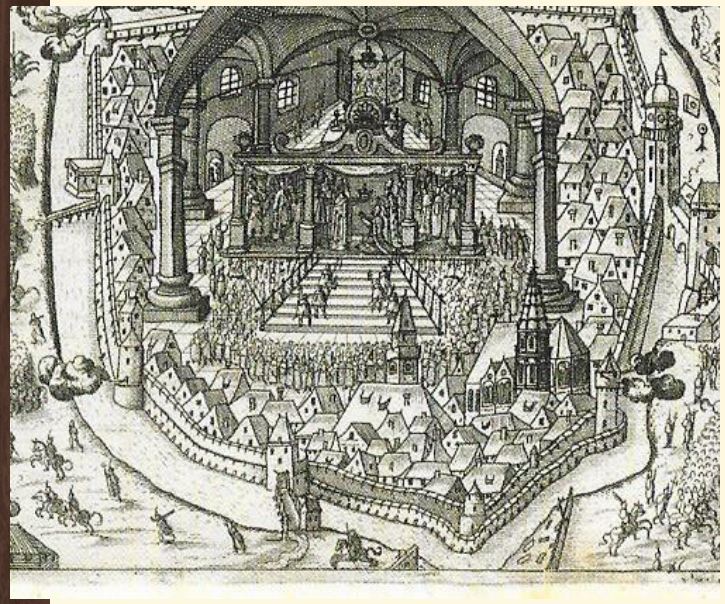

Katedrála sv. Martina v Bratislave

Ferdinand II. bol už štvrtým panovníkom z rodu Habsburgovcov, ktorý bol slávnostne korunovaný v Bratislave. Za deň jeho korunovácie určili prvý júl 1618. V týždni pred korunováciou a v dňoch bezprostredne po nej sa Bratislava stávala nielen centrom Uhorského kráľovstva, ale hlavným mestom celej habsburskej monarchie. Do metropoly na Dunaji sa schádzala vtedajšia aristokracia a duchovenstvo zo všetkých habsburských dŕžav.

Uhorské korunovačné klenoty, 1857

V meste sa konali veľkolepé oslavy, procesie a hostiny, ktoré vyvolávali nadšenie obyvateľstva zo širokého okolia. Vyvrcholili obradom korunovania počas slávnostnej omše v dnešnej Katedrále sv. Martina. Po nej prešiel slávnostne odetý kráľ s kráľovskou korunou na hlave ulicami mesta a vykonal ďalšie tradičné obradné akty. Patrilo k nim pasovanie vybraných šľachticov do rytierskeho stavu, zloženie korunovačnej prísahy a vystúpenie na korunovačný kopec na brehu Dunaja.

Manželky Ferdinanda II. – prvá Mária Anna Bavorská, s ktorou mal sedem detí (vľavo) a druhá Eleonora Gonzaga, princezná z Mantovy (vpravo)

Ferdinand II. Habsburský patril k najvýraznejším postavám dejín Európy 17. storočia. Mal uhorský kráľovský titul a okrem toho bol zároveň českým kráľom a rímsko-nemeckým cisárom. Bol presvedčený katolík a zaradil sa k významným predstaviteľom rekatolizácie strednej Európy.

Rytina Ferdinand II. v kruhu najbližších (alegória)